

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z wniosku "J. D." Spółki z o. o. w W.
przy uczestnictwie Z. K. A. i in. ,
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 lutego 2007 r.,
zażalenia uczestników postępowania : [...]
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 28 września 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 września 2006 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił apelację uczestników postępowania o zniesienie współwłasności od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 maja 2006 r. wskazując, że w określonym terminie nie zostały uzupełnione braki tej apelacji.

W zażaleniu na to postanowienie uczestnicy wskazują, że braki zostały uzupełnione, czego Sąd Okręgowy nie uwzględnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestników jest zasadne. Jak wynika z akt sprawy w dniu 4 lipca 2006 r. uczestnicy postępowania wnieśli apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 31 maja 2006 r. Zarządzeniem z dnia 5 lipca zostali wezwani do uzupełnienia jej braków formalnych, tzn. uiszczenia opłaty, złożenia dwóch odpisów apelacji, oznaczenia zaskarżonego orzeczenia przez wskazanie daty jego wydania, sprecyzowanie zakresu zaskarżenia oraz żądanej zmiany. W dniu 14 lipca, w określonym w zarządzeniu terminie, uczestnicy uiszcili opłatę od apelacji, a także złożyli pismo (wraz z odpisami) zatytułowane „Apelacja”, w którym znalazły się elementy wskazane w zarządzeniu przewodniczącego. Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, taki sposób uzupełnienia braków formalnych apelacji należy uznać za dopuszczalny. Ustawa nie wymaga bowiem, aby uzupełnienie braków apelacji nastąpiło w jakiś jeden, ściśle określony sposób. Należy zatem uznać, że uczestnicy postępowania usunęli braki formalne środka zaskarżenia w terminie wyznaczonym przez sąd. W rezultacie apelacji należało nadać bieg zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 394¹ w związku z art. 397 k.p.c.).